

НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В АПК

Шквиря Н.О.

Таврійський державний агротехнологічний університет

В сучасних умовах поживати інноваційну діяльність надзвичайно важко. Внутрішні мотиви до інновацій, обумовлені необхідністю заміни застарілого обладнання і освоєння нових технологій з ціллю підвищення конкурентноздатності продукції діють слабо в основному із-за фінансової нестабільності багатьох сільськогосподарських підприємств. Навіть при самому інтенсивному впровадженні ринкових структур інноваційна активність в найближчий час підвиситься незначно. В цих умовах рішучу роль набувають зовнішні стимули, що виходять із інноваційної політики держави. Так як тенденції розвитку інноваційних процесів в агропромисловому комплексі прямо визначаються політичною обстановкою в країні, економічною кон'юктурою і інноваційним кліматом то роль держави у врегулюванні впливу даних процесів на темпи росту аграрного сектору достатньо висока. А для аграрних регіонів України реалізація власної інноваційної політики АПК, спрямованої на підвищення конкурентноздатності агропромислового виробництва є шляхом забезпечення стабільного та ефективного розвитку сільського господарства.

Інноваційна політика це могутній важіль, за допомогою якого можливо подолати спад в економіці, забезпечити її структурні перебудову, наситити ринок різноманітною конкурентноздатною продукцією. Перехід до інноваційної моделі економіки означає не тільки стабілізацію, але і поступове підвищення технічного і технологічного рівня вітчизняного виробництва, наближення його до рівня високорозвинутих країн світу.

Основною ціллю державної інноваційної політики АПК є створення сприятливих правових і економічних умов для підвищення інноваційної діяльності господарюючих суб'єктів, державної підтримці і стимулюванні інновацій, що забезпечують конкурентноздатність сільськогосподарської продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках. Також основною ціллю даної політики є продовольча безпека країни.

Для активізації інноваційних процесів в сільському господарстві необхідно розробити чітку послідовну політику, забезпечити створення державної системи інноваційної діяльності і науково-технічного підприємництва, сформувати відповідну законодавчо-правову базу. Пріоритетами в інноваційній політиці АПК повинні стати: (1) енерго- і ресурсозберігаючі технології виробництва, зберігання і переробки сільськогосподарської продукції; (2) інновації, що будуть сприяти насиченню зовнішнього ринку недорогими і якісними продуктами харчування вітчизняного виробництва; (3) інновації, що дозволять підвисити надійність, ефективність машин і механізмів, продовжити їх строк служби, підвишити продуктивність; (4) заходи, що дозволять поліпшити екологічну обстановку.

В створенні інноваційної економіки рішуча роль повинна належати приватному і державному партнерству. Фінансування може здійснюватися або державою, або за допомогою венчурних компаній, альянсів або об'єднань підприємств. При чому держава повинна забезпечувати:

- вибір пріоритетів в інноваційній сфері;
- стратегічне планування, визначення переліку товарів і послуг, які можуть стати предметом державного замовлення;
- створення умов для залучення крупного капіталу в інноваційні проекти;
- застосування прямих та непрямих методів мотивації впровадження інновацій.

Виходячи з вищевказаного інноваційна політика в агропромисловому комплексі повинна здійснюватися на основі:

- інноваційних прогнозів основних напрямків освоєння науково-технічних досягнень в галузях АПК на коротко-, середньо- і довгострокову перспективу;

- вибору і реалізації інновацій , які оказують великий вплив на підвищення ефективності виробництва і конкурентноздатності продукції;

- створення системи комплексної підтримки інноваційної діяльності;

- розвиток інфраструктури інноваційного процесу, включаючи систему інформаційно-консультаційного забезпечення товаровиробників, а також навчання кадрів;

- підтримка і розвиток науково-технічного потенціалу;

- сприяння розвитку малого інноваційного підприємництва;

- активізація співробітництва на державному і міжнародному рівнях всіх зацікавлених сторін інноваційного процесу;

- створення економічних і правових умов інноваційної політики, удосконалення податкового законодавства.

Перераховані напрямки інноваційної політики повинні реалізовувати органи управління АПК державного і регіонального рівнів. Цілі даних напрямків можна досягти за рахунок впровадження найбільш ефективних інноваційних процесів, які здатні скоротити витрати на виробництво продукції, знизити ціни і привести до підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва.

Література:

1. Антонюк Лариса Леонтіївна, Поручник Анатолій Михайлович, Савчук Володимир Сафонович. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації / Київський національний економічний ун-т. — К. : КНЕУ, 2003. — 394с.
2. Кокурін Д.І. Инновационная деятельность – М.:Экзамен, 2001. – 576с.
3. Михайлова Л.І., Турчіна С.Г., Данилова І.С. Інноваційний менеджмент: Навчальний посібник.-Суми, 2003.

